

פרשת בחר (תייד) פרק כ"ה (ח - כד) יומ' (טאלון זה הוא המסך טאלון בחר תס"ב) שעסק בתחילת הפרק, בטמיעה ודיניה).

א. טעם מצות יובל.
טורה נבוכים ג' פרק ל"ט: בתקון הפרנסה והכלכלה על התפדית והוא היות הארץ כלה שטורה לבעלים, א"א בה מכירה לצמיתות, וישאר ממון האדם שטור עליו ועל יורשיו.

ראב"ע כ"ג ד"ה כי לי כל הארץ.
ספר החנוך: רצה הש"י להודיע לעמו כי הכל שלו ולבסוף ישוב כל דבר לאשר חפץ הוא ליתנה בתחילה, כי לו הארץ כמו שכתוב. ועם מצוה זו של ספירת מ"ט שנה ירשיקו עצמם שלא יגזלו קרקע של חברים ולא יחמדו בלבם בדעתם כי הכל שב לאשר חפץ האל שתהיה לו. וענין זה דומה למה שנהוג לעשות במלכותא דארעא שלוקחים ארצות מזמן לזמן מערי הבצורות אשר לשריהם להזכיר להם יראת האדון (=חמלן), וכן הדבר הזה, שרצה הש"י שישוה כל קרקע לאשר לו אחוזה הארץ ממנו בה, וכן כל עוד יצא מתחת יד אדוניו ויהיה ברשות בוראו. ואולם מלכי ארץ יעשו כן ליראתם פן ימדו השרים בהם, והאל ב"ה צוה לעמו כן לזכותם, להיטיב להם. מה ההבדל העקרוני ביניהם בטעם מצות היובל?

- ב. שאלות כבנה.
1. פסוקים יד' - טו'.
אלו מן הפסוקים הנ"ל או אלו חלקי הפסוקים מדברים על תקונה ואלו מהם - על המוכר?
2. האם בנויים הפסוקים האלה בצורה מקבילה או בסדר "מתח במה שסיים"?
3. פסוק כג'.
למה לא נכתב פסוק זה לעיל גבי-מכירת קרקעות (אחרי י"ז או ט"ז...) אלא נכתב כאן בין דיני יובל לדיני גאולה?

- ג. שאלות סגנון:
1. ח. וספרת. למה נ' פסוק זה בלשון יחיד ולא בלשון רבים כמו כ"ג ט"ו וספרתם?
2. יז. התוכל להסביר טעם חלופ המספר: -רבים-יחיד-רבים במסוק זה?
3. יח. למה נאמר לגבי "חוקים" עתה בלבד ולגבי "משפטים" שמירה ועשה?
ד. שאלות ודיוקים ברט"י:
א. ת. ד"ה וקדשתם אותה.
2. יד " וכי תמכרו
3. טו. " במספר שנים אחר
4. טז. " תרבה מקנתו.
5. א. " " תרבה מקנתו / תמעיט מקנתו.
6. כג. " כי לי כל הארץ.
א. כיצד אפשר להבין על גי' רט"י ולבטל תמיהתו?
ב. מפרטי רט"י מקשים: למה שנה רט"י לשונו ולא אמר תרבה בדמים כמו שאמר אח"כ גבי מעוט השנים "תמעיט בדמיה", או להיפך: למה לא אמר בסיפא "בזול" כמו שאמר בתחילה "ביוקר".
ג. מה ראה רט"י לשנות את הנמקת האסור, שנאמר במסוק בלשון חיובית "כי לי..." ולאפכה ללשון שלילה: "האינה שלך"?

תשובות (וגם שאלות) יש לשלח לנחמה ליבוביץ ירושליו קרית משה.
מחיר טאלוני במדבר-דברים 120 מיל ונוסף על כך עוד 57 מיל דמי משלם (מחירים אלה אין כחם יפה לגבי הקבוצים). על המנויים לסדר את הסבנותיהם עלי דחוי. במקרה של אי שלוק הקוב ימסק המי"ח עם סוף ס' ויקרא. את התשלומים (בהמחאות דאך או בבולים בני 10 או 3 מיל) יש לשלח ליעקב איזכנזי ירושלים ו' אושיסקין 48.